

[Jens Møller]

Jeg vil gerne spørge statsministeren, hvornår vi her i tinget får noget mere at vide om, hvad regeringen vil, så vi får bedre mulighed for at vurdere den politik, regeringen vil føre.

Det, vi har fået at vide, må vi vel sige stort set er positivt og fornuftigt, men det er bare ikke nok, det er hverken dybtgående eller langsigtet nok, hvis det skal stå alene.

Statsministeren omtalte indledningsvis målsætningen for samarbejdet, og denne målsætning kan man næsten dele op i to afsnit, hvoraf det første stort set er en afskrift af forligsaftalen fra august 1976 – altså det første augustforlig, hvor kristeligt folkeparti som bekendt var med – og det andet afsnit nærmest er en slags afskrift af firkløverpartierne erklæring. Det er der altså ikke noget nyt i, og der kan altså heller ikke være noget nyt og forbavsende i, at kristeligt folkeparti synes, det er ganske fornuftigt, at vi er helt enige i disse afsnit. Det er netop det, vi vil; det er netop det, der skal til.

Men når vi så læser videre og ser, hvordan man vil nå disse mål, må vi indrømme, at vi bliver skuffede i hvert fald på nogle punkter, selv om der også her er mange rigtige og gode ting imellem. Det er traditionelle midler, og de er ikke alle lige gode.

Når to partier som socialdemokratiet og venstre går sammen i regering, er det et vovestykke, for det er første gang i Danmarks historien. Men når man nu ser et sådant vovestykke, venter man også, de pågældende går længere i deres vovemod og tør prøve noget nyt, tør prøve noget mere dybtgående, noget, der virkelig kunne hjælpe, en eller anden hestekur, f. eks. noget i retning af det, professor Thorlund Jepsen har foreslået. Det er en hestekur, som måske ville kunne genere mange mennesker i første omgang, men som hurtigt ville kunne rette op på situationen. Den ville gøre ondt på kortere sigt, men den ville med ét slag redde konkurrenceevnen og derefter meget hurtigt beskæftigelsen og betalingsbalancen. Stigningerne, der kom på jord og fast ejendom, kunne man have fundet en løsning på, hvis der var god vilje fra begge sider.

Jeg tror, befolkningen ville være indstillet på at yde de ofre, der skulle til i øjeblikket, hvis disse ofre bare blev retfærdigt fordelt, og hvis man ret hurtigt, dvs. i løbet af et halvt til et helt år, virkelig kunne se resultatet

af ofrene, at det ikke var noget, der bare var ud i den blå luft.

Men man går videre med traditionelle ting, f.eks. stop for stigninger i priser, takster og lønninger. Det er jo et gammelt, kendt middel, et middel, der før har vist sig effektivt, i hvert fald på kort sigt, og når dette her kun skal gælde et halvt års tid, vil det nok også vise sig ganske effektivt netop i den nuværende situation. Jeg tror ikke, vi på nogen måde kan beklage det.

Så står der videre: regeringen vil optage forhandlinger med arbejdsmarkedets parter – det er de såkaldte trepartsforhandlinger – for at undgå en forringelse af reallønnen. Det er jo ganske mærkeligt for os i kristeligt folkeparti at sidde og læse det. Det var jo næsten ord til andet det, vi foreslog i vores Q-plan for 2 år siden. Vi kaldte det noget andet, men det var reelt det samme, dette råd, der skulle sikre, at de lønstigninger, der kom, blev reallønsstigninger, så der ikke skete den udhuling af lønnen, som vi har haft så meget i de senere år. Dengang blev vi hånet for det fra alle sider, også i dette ting, men især fra arbejdsmarkedets parter og andre steder, og nu ser vi altså, at landets regering kommer med et forslag, der er næsten bogstaveligt det samme. Der skulle kun to års tid til, at den tanke modnedes i Danmark.

Kapitalvindingsskatten vil man ophæve. Det er en ting, vi hilser med glæde. Denne kapitalvindingsskat har skadet Danmark ganske kolossalt, fordi den har hindret generatonskiftet på landet og derved har medført en alt for lille animalsk produktion. Når den bliver ophævet, vil det meget hurtigt medføre en stigning både i beskæftigelse og eksport, og det er jo netop det, vi trænger til.

Så står der ganske vist lidt om, at der skal sættes noget andet i stedet for. Nu har vi endnu ikke set i detaljer, hvad det drejer sig om, og vi er meget spændt på at se det, men jeg skal da sige med det samme, at hvis det er noget i retning af det, den socialdemokratiske regering foreslog sidste år i august, og som var en af hovedårsagerne til, at vi dengang røg ud af forliget, vil vi naturligvis ikke kunne medvirke til det.

Så er der ØD. Kommissionen skal fortsætte sit arbejde. Det må opfattes på den måde, at den frist, man hidtil har givet kommissionen, ikke længere gælder; nu skal de bare